

32004L0008

L 52/50

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

21.2.2004.

DIREKTIVA 2004/8/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 11. veljače 2004.****o promicanju kogeneracije na temelju potražnje korisne topline na unutarnjem tržištu energije i o izmjeni Direktive 92/42/EEZ**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽³⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽⁴⁾,

budući da:

- (1) Potencijal korištenja kogeneracije kao mjere uštede energije za sada ostaje nedovoljno iskorišten u Zajednici. Promicanje visokoučinkovite kogeneracije na temelju potražnje korisne topline prioritet je Zajednice s obzirom na potencijalne koristi od kogeneracije u pogledu uštede primarne energije, izbjegavanja gubitaka u mreži i smanjenja emisija, posebno stakleničkih plinova. Pored toga, učinkovito korištenje energije proizvedene kogeneracijom može također pozitivno doprinijeti sigurnosti opskrbe energijom i tržišnom natjecanju u Europskoj uniji i njezinim državama članicama. Stoga je nužno poduzeti mjere kako bi se osiguralo bolje iskorištavanje potencijala unutar okvira unutarnjeg tržišta energije.
- (2) Direktivom 2003/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. ⁽⁵⁾ uspostavljaju se zajednička pravila proizvodnje, prijenosa, distribucije i opskrbe električnom energijom na unutarnjem tržištu električne energije. U tom kontekstu, razvoj kogeneracije doprinosi povećanju tržišnog natjecanja, također i što se tiče novih sudionika na tržištu.
- (3) U Zelenoj knjizi pod naslovom „Prema europskoj strategiji za sigurnost opskrbe energijom” naglašava se da je Europska unija izrazito ovisna o svojim vanjskim izvorima opskrbe energijom koji sada pokrivaju 50 %

potreba, a predviđa se da će do 2030. godine, nastave li se postojeći trendovi, porasti na 70 %. Ovisnost o uvozu i povećanje omjera uvoza povećavaju rizik prekida ili teškoća u opskrbi. Međutim, sigurnost opskrbe ne bi se smjela shvaćati samo kao pitanje smanjenja ovisnosti o uvozu i povećanja domaće proizvodnje. Sigurnost opskrbe zahtijeva širok raspon inicijativa politike usmjerenih, među ostalim, prema diversifikaciji izvora i tehnologija i poboljšanju međunarodnih odnosa. Zelena knjiga nadalje naglašava da je sigurnost opskrbe energijom ključna za budući održivi razvoj. Zelena knjiga zaključuje da je usvajanje novih mjera za smanjenje potražnje energije ključno za smanjenje ovisnosti o uvozu i radi ograničavanja emisija stakleničkih plinova. U svojoj Rezoluciji od 15. studenoga 2001. o Zelenoj knjizi ⁽⁶⁾, Europski je parlament zatražio inicijative koje će potaknuti preokret prema učinkovitim postrojenjima za proizvodnju energije, uključujući istodobnu proizvodnju toplinske i električne energije.

- (4) Komunikacija Komisije „Održiva Europa za bolji svijet – Strategija Europske unije za održivi razvoj” predstavljena na Europskom vijeću u Göteborgu 15. i 16. lipnja 2001., označila je klimatske promjene jednom od glavnih zapreka održivom razvoju i naglasila potrebu povećanog korištenja čiste energije i jasnog djelovanja usmjerenoga ka smanjenju potražnje energije.
- (5) Povećano bi korištenje kogeneracije usmjereno ka uštedama primarne energije moglo tvoriti važan dio paketa mjera potrebnih radi poštovanja Kyotskog protokola uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime, kao i svakog paketa mjera s ciljem ispunjavanja budućih obveza. Komisija je u svojoj Komunikaciji o provedbi prve faze Europskog programa o promjeni klime označila promicanje kogeneracije kao jednu od mjera nužnih za smanjenje emisija stakleničkih plinova iz energetskog sektora i najavila svoju namjeru podnošenja prijedloga direktive o promicanju kogeneracije u 2002. godini.
- (6) U svojoj Rezoluciji od 25. rujna 2002. o komunikaciji Komisije o provedbi prve faze Europskog programa o promjeni klime ⁽⁷⁾ Europski parlament pozdravlja ideju o podnošenju prijedloga o jačanju mjera Zajednice za promicanje uporabe istodobne proizvodnje toplinske i električne energije (CHP) i traži hitno usvajanje direktive o promicanju CHP-a.

⁽¹⁾ SL C 291 E, 26.11.2002., str. 182.

⁽²⁾ SL C 95, 23.4.2003., str. 12.

⁽³⁾ SL C 224, 10.10.2003., str. 1.

⁽⁴⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 13. svibnja 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 8. rujna 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Stajalište Europskoga parlamenta od 18. prosinca 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽⁵⁾ SL L 176, 15.7.2003., str. 37.

⁽⁶⁾ SL C 140 E, 13.6.2002., str. 543.

⁽⁷⁾ SL C 273 E, 14.11.2003., str. 172.

- (7) Važnost kogeneracije prepoznata je također Rezolucijom Vijeća od 18. prosinca 1997. ⁽¹⁾ i Rezolucijom Europskog parlamenta od 15. svibnja 1998. ⁽²⁾ o strategiji Zajednice za promicanje istodobne proizvodnje toplinske i električne energije.
- (8) Vijeće je u svojim zaključcima od 30. svibnja 2000. i 5. prosinca 2000. podržalo Komisijin Plan djelovanja u pogledu energetske učinkovitosti i označilo promicanje kogeneracije jednim od kratkoročnih prioriteta područja. Europski je parlament u svojoj Rezoluciji od 14. ožujka 2001. o Planu djelovanja u pogledu energetske učinkovitosti ⁽³⁾ pozvao Komisiju da podnese prijedloge kojima se uspostavljaju zajednička pravila promicanja kogeneracije, tamo gdje je to svrhovito za okoliš.
- (9) Direktiva Vijeća 96/61/EZ od 24. rujna 1996. o cjelovitom sprečavanju i kontroli onečišćenja ⁽⁴⁾, Direktiva 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o ograničavanju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz velikih uređaja za loženje ⁽⁵⁾ i Direktiva 2000/76/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2000. o spaljivanju otpada ⁽⁶⁾, ističu potrebu procjenjivanja potencijala kogeneracije u novim postrojenjima.
- (10) Direktiva 2002/91/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o energetske učinkovitosti zgrada ⁽⁷⁾, zahtijeva od država članica da osiguraju da se kod novih zgrada ukupne korisne površine od preko 1 000 m² prije početka izgradnje razmotri i uzme u obzir tehnička, okolišna i ekonomska izvedivost alternativnih sustava, kao što je kogeneracija toplinske i električne energije.
- (11) Visokoučinkovita kogeneracija u ovoj je Direktivi definirana uštedama energije koje se postižu istodobnom umjesto odvojenom proizvodnjom toplinske i električne energije. Uštede energije od preko 10 % ispunjavaju uvjete za pojam „visokoučinkovita kogeneracija”. S ciljem maksimalnog postizanja ušteda energije i izbjegavanja gubitaka ušteda energije, najveća se pažnja mora posvetiti uvjetima u kojima funkcioniraju kogeneracijske jedinice.
- (12) U kontekstu procjene ušteda primarne energije, važno je uzeti u obzir stanje u onim državama članicama koje najveći dio svoje potrošnje električne energije pokrivaju uvozom.
- (13) Zbog transparentnosti je važno usvojiti usklađenu osnovnu definiciju kogeneracije. Ako su kogeneracijska postrojenja opremljena za odvojenu proizvodnju električne ili toplinske energije, takva proizvodnja ne bi smjela biti navedena kao kogeneracija kod izdavanja jamstva o podrijetlu i u statističke svrhe.
- (14) Kako bi se osiguralo da se potpora kogeneraciji u kontekstu ove Direktive temelji na potražnji korisne topline i uštedama primarne energije, potrebno je ustanoviti kriterije za utvrđivanje i procjenu energetske učinkovitosti kogeneracijske proizvodnje prema osnovnoj definiciji.
- (15) Opći cilj ove Direktive trebao bi biti uspostavljanje usklađene metode obračunavanja električne energije iz kogeneracije i potrebnih smjernica za njezinu provedbu, uzimajući u obzir metodologije kao što su one koje upravo razvijaju europske organizacije za normizaciju. Ova bi metoda trebala biti prilagodljiva kako bi se vodilo računa o tehničkom napretku. Primjena obračuna iz priloga II. i III. na mikrokogeneracijske jedinice mogla bi se, u skladu s načelom proporcionalnosti, temeljiti na vrijednostima koje proizlaze iz postupka ispitivanja tipa kojeg potvrđuje nadležno nezavisno tijelo.
- (16) Definicije kogeneracije i visokoučinkovite kogeneracije koje se koriste u ovoj Direktivi ne prejudiciraju uporabu drukčijih definicija u nacionalnom zakonodavstvu, u svrhe koje su različite od onih navedenih u ovoj Direktivi. Primjereno je posuditi pored toga odgovarajuće definicije sadržane u Direktivi 2003/54/EZ i Direktivi 2001/77/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o promicanju električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije na unutarnjem tržištu električne energije ⁽⁸⁾.
- (17) Kod mjerenja proizvodnje korisne topline na mjestu proizvodnje u kogeneracijskom postrojenju naglašava se potreba da se osigura da se prednosti korisne topline iz kogeneracije ne ponište visokim toplinskim gubicima iz distribucijskih mreža.
- (18) Omjer električne i toplinske energije tehnička je karakteristika koju je potrebno definirati kako bi se izračunala količina električne energije iz kogeneracije.
- (19) Za potrebe ove Direktive, definicija „kogeneracijskih jedinica” može također obuhvatiti opremu za proizvodnju samo električne energije, odnosno samo toplinske energije, kao što su jedinice s pomoćnim komorama za izgaranje i komorama za naknadno izgaranje. Proizvedena energija pomoću takve opreme ne bi se smjela smatrati kogeneracijom kod izdavanja jamstva o podrijetlu i u statističke svrhe.

⁽¹⁾ SL C 4, 8.1.1998., str. 1.

⁽²⁾ SL C 167, 1.6.1998., str. 308.

⁽³⁾ SL C 343, 5.12.2001., str. 190.

⁽⁴⁾ SL C 257, 10.10.1996., str. 26.

⁽⁵⁾ SL L 309, 27.11.2001., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 332, 28.12.2000., str. 91.

⁽⁷⁾ SL L 1, 4.1.2003., str. 65.

⁽⁸⁾ SL L 283, 27.10.2001., str. 33.

- (20) Definicija „male kogeneracije” obuhvaća, među ostalim, mikrokogeneraciju i distribuirane kogeneracijske jedinice, kao što su kogeneracijske jedinice za opskrbu izoliranih područja ili za ograničenu stambenu, komercijalnu ili industrijsku potražnju.
- (21) S ciljem povećanja transparentnosti kako bi se omogućilo potrošačima da izaberu između električne energije iz kogeneracije i električne energije proizvedene na temelju drugih tehnika, nužno je osigurati da se, na temelju usklađenih referentnih vrijednosti učinkovitosti, može zajamčiti podrijetlo visokoučinkovite kogeneracije. Programi za jamstva o podrijetlu sami po sebi ne podrazumijevaju pravo na povlastice iz nacionalnih mehanizama potpore.
- (22) Važno je da svi oblici električne energije proizvedene iz visokoučinkovite kogeneracije mogu biti obuhvaćeni jamstvima o podrijetlu. Važno je jasno razlikovati jamstva o podrijetlu od razmjernih potvrda.
- (23) S ciljem osiguranja većeg srednjoročnog prodora kogeneracije na tržište, primjereno je zahtijevati od svih država članica usvajanje i objavljivanje izvješća s analizom nacionalnog potencijala za visokoučinkovitu kogeneraciju i uključivanje u to izvješće zasebnih analiza o preprekama kogeneraciji, kao i mjera poduzetih kako bi se osigurala pouzdanost sustava jamstava.
- (24) Javna potpora trebala bi biti u skladu s odredbama iz smjernica Zajednice o državnoj potpori zaštiti okoliša⁽¹⁾, uključujući i izbjegavanje nagomilavanja potpora. Ove smjernice trenutačno omogućavaju određene vrste javne potpore ako se može pokazati da su mjere potpore korisne u smislu zaštite okoliša zbog izrazito visoke učinkovitosti konverzije, zbog toga što će mjere omogućiti smanjenje potrošnje energije ili zbog toga što će postupak proizvodnje uzrokovati manje štete za okoliš. Takva će potpora u nekim slučajevima biti nužna kako bi se potencijal kogeneracije bolje iskoristio, posebno radi uzimanja u obzir potrebe internalizacije vanjskih troškova.
- (25) Programi javne potpore promicanju kogeneracije trebali bi se usmjeriti uglavnom na potporu kogeneraciji na temelju ekonomski opravdane potražnje za toplinom i hlađenjem.
- (26) Države članice primjenjuju različite mehanizme potpore kogeneraciji na nacionalnoj razini, uključujući potporu investicijama, porezne olakšice ili smanjenja poreza, zelene potvrde i izravne programe cjenovne potpore. Jedan od važnih načina za postizanje cilja ove Direktive jest jamčenje odgovarajućeg funkcioniranja tih mehanizama dok se ne uspostavi funkcioniranje usklađenog okvira Zajednice s ciljem održavanja povjerenja ulagača. Komisija namjerava pratiti stanje i izvješćivati o iskusima stečenima u primjeni nacionalnih programa potpore.
- (27) Za prijenos i distribuciju električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije trebalo bi primjenjivati odredbe članka 7. stavaka 1., 2. i 5. Direktive 2001/77/EZ, kao i odgovarajuće odredbe Direktive 2003/54/EZ. Dok proizvođač energije postupkom kogeneracije ne postane povlašteni kupac prema nacionalnom zakonodavstvu u smislu članka 21. stavka 1. Direktive 2003/54/EZ, tarife povezane s otkupom dodatne električne energije koja je povremeno potrebna proizvođačima energije postupkom kogeneracije, trebale bi se utvrditi u skladu s objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Osobito za male i mikrokogeneracijske jedinice, pristup mrežnom sustavu električne energije proizvedene visokoučinkovitom kogeneracijom može se olakšati podložno obavijesti Komisiji.
- (28) Općenito, za kogeneracijske jedinice do 400 kW koje spadaju pod definicije Direktive Vijeća 92/42/EEZ od 21. svibnja 1992. o zahtjevima učinkovitosti za nove toplovodne kotlove na tekuća ili plinovita goriva⁽²⁾ nije izgledno da udovoljavaju minimalnim zahtjevima učinkovitosti te bi stoga trebale biti isključene iz te Direktive.
- (29) Trebalo bi uzeti u obzir specifičnu strukturu sektora kogeneracije, koji obuhvaća brojne male i srednje proizvođače, posebno pri ispitivanju administrativnih postupaka za pribavljanje dozvole za izgradnju kogeneracijskog postrojenja.
- (30) U pogledu cilja ove Direktive za stvaranje okvira za promicanje kogeneracije, važno je naglasiti potrebu za stabilnim ekonomskim i administrativnim okruženjem za ulaganja u nova kogeneracijska postrojenja. Države članice trebalo bi potaknuti da rade na tome osmišljavanjem programa potpore na razdoblje od najmanje četiri godine i izbjegavanjem učestalih promjena u administrativnim postupcima itd. Države članice trebalo bi nadalje poticati da osiguraju da programi javne potpore poštuju načelo postupnog ukidanja.
- (31) Cjelokupna učinkovitost i održivost kogeneracije ovisna je o mnogim čimbenicima, kao što su tehnologija koja se koristi, vrste goriva, krivulje opterećenja, veličina jedinice, a također i svojstva topline. Iz praktičnih razloga i zbog činjenice da korištenje proizvodnje topline u različite svrhe zahtijeva različite temperature razine topline i da te i druge razlike utječu na učinkovitost kogeneracije, kogeneracija bi se mogla razvrstati u kategorije kao što su: „industrijska kogeneracija”, „toplinska kogeneracija” i „poljoprivredna kogeneracija”.

⁽¹⁾ SL C 37, 3.2.2001., str. 3.

⁽²⁾ SL L 167, 22.6.1992., str. 17. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 93/68/EEZ (SL L 220, 30.8.1993., str. 1.).

- (32) U skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti određenima u članku 5. Ugovora, opća načela koja čine okvir za promicanje kogeneracije na unutarnjem tržištu energije trebalo bi utvrditi na razini Zajednice, dok bi detaljna provedba trebala biti ostavljena državama članicama, čime se svakoj državi članici omogućuje odabir režima koji najbolje odgovara njezinim posebnim prilikama. Ova se Direktiva ograničava na najmanju mjeru koja se zahtijeva za ostvarenje tih ciljeva i ne prelazi ono što je potrebno u tu svrhu.
- (33) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive trebalo bi usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Cilj

Cilj je ove Direktive povećati energetska učinkovitost i poboljšati sigurnost opskrbe stvaranjem okvira za promicanje i razvoj visokoučinkovite kogeneracije toplinske i električne energije na temelju potražnje korisne topline i ušteda primarne energije na unutarnjem tržištu energije, uzimajući u obzir posebne nacionalne okolnosti, posebno s obzirom na klimatske i gospodarske uvjete.

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na kogeneraciju kako je definirana u članku 3. i kogeneracijske tehnologije navedene u Prilogu I.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „kogeneracija” znači istodobna proizvodnja u jednom postupku toplinske energije i električne i/ili mehaničke energije;
- (b) „korisna toplina” znači toplinska energija proizvedena u postupku kogeneracije radi zadovoljavanja ekonomski opravdane potražnje toplinske energije ili energije za hlađenje;
- (c) „ekonomski opravdana potražnja” znači potražnja koja ne prelazi potrebe za toplinom ili hlađenjem, a koja bi se inače mogla zadovoljiti u tržišnim uvjetima postupcima proizvodnje energije različitima od kogeneracije;
- (d) „električna energija iz kogeneracije” znači električna energija proizvedena u postupku povezanom s proizvodnjom korisne topline i obračunanu u skladu s metodologijom navedenom u Prilogu II.;

- (e) „rezervna električna energija” znači električna energija koja se isporučuje putem mreže električne energije kod poremećaja u funkcioniranju procesa kogeneracije, uključujući i razdoblja održavanja ili popravaka;
- (f) „dodatna električna energija” znači električna energija koja se isporučuje putem mreže električne energije kada je potražnja električne energije veća od proizvodnje električne energije u postupku kogeneracije;
- (g) „cjelokupna učinkovitost” znači godišnji iznos proizvodnje električne i mehaničke energije i proizvodnje korisne topline podijeljeno s potrošnjom goriva utrošenog za toplinsku energiju proizvedenu u postupku kogeneracije i bruto proizvodnju električne i mehaničke energije;
- (h) „učinkovitost” znači učinkovitost izračunana na temelju „neto kalorijskih vrijednosti” goriva (nazivaju se i „niže kalorijske vrijednosti”);
- (i) „visokoučinkovita kogeneracija” znači kogeneracija koja udovoljava kriterijima iz Priloga III.;
- (j) „referentna vrijednost učinkovitosti za odvojenu proizvodnju” znači učinkovitost alternativnih odvojenih proizvodnji toplinske i električne energije koje se namjeravaju zamijeniti postupkom kogeneracije;
- (k) „omjer električne i toplinske energije” znači omjer između električne energije iz kogeneracije i korisne topline u isključivo kogeneracijskom pogonu, uz korištenje radnih podataka određene jedinice;
- (l) „kogeneracijska jedinica” znači jedinica koja može raditi u kogeneracijskom pogonu;
- (m) „mikrokogeneracijska jedinica” znači kogeneracijska jedinica najvećeg kapaciteta manjeg od 50 kW_e;
- (n) „mala kogeneracija” znači kogeneracijske jedinice instaliranog kapaciteta manjeg od 1 MW_e;
- (o) „kogeneracijska proizvodnja” znači zbroj električne i mehaničke energije i korisne topline iz kogeneracije.

Pored ovih, primjenjuju se i odgovarajuće definicije iz Direktive 2003/54/EZ i Direktive 2001/77/EZ.

Članak 4.

Kriteriji učinkovitosti kogeneracije

1. S ciljem utvrđivanja učinkovitosti kogeneracije u skladu s Prilogom III., Komisija, u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2., najkasnije 21. veljače 2006., uspostavlja usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne i toplinske energije. Ove usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti sastoje se od matičnih vrijednosti diferenciranih po relevantnim čimbenicima, uključujući godinu izgradnje i vrste goriva, i moraju se zasnivati na dokumentiranoj analizi uzimajući među ostalim u obzir podatke iz operativne uporabe u realnim uvjetima, prekograničnu razmjenu električne energije, mješavinu goriva i klimatske uvjete kao i primijenjene kogeneracijske tehnologije u skladu s načelima iz Priloga III.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

2. Komisija u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2. ispituje usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne i toplinske energije iz stavka 1., prvi put 21. veljače 2011., a nakon toga svake četiri godine kako bi se uzeli u obzir tehnički napreci i promjene u distribuciji izvora energije.

3. Države članice koje provode ovu Direktivu prije nego što Komisija uspostavi usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne i toplinske energije iz stavka 1., trebale bi do datuma iz stavka 1. usvojiti svoje nacionalne referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije koje će se koristiti za obračun ušteda primarne energije iz kogeneracije u skladu s metodologijom iz Priloga III.

Članak 5.

Jamstva o podrijetlu električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije

1. Na temelju usklađenih referentnih vrijednosti učinkovitosti iz članka 4. stavka 1., države članice najkasnije šest mjeseci nakon usvajanja tih vrijednosti osiguravaju da podrijetlo električne energije proizvedene iz visokoučinkovite kogeneracije može biti zajamčeno u skladu s objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima koje utvrđuje svaka država članica. One osiguravaju da ovo jamstvo o podrijetlu električne energije omogućiti proizvođačima dokazati da je električna energija koju oni prodaju proizvedena iz visokoučinkovite kogeneracije i da se izdaje u tu svrhu kao odgovor na zahtjev proizvođača.

2. Države članice mogu odrediti jedno ili više nadležnih tijela koja su nezavisna od aktivnosti proizvodnje i distribucije, da nadziru izdavanje jamstva o podrijetlu iz stavka 1.

3. Države članice ili nadležna tijela donose odgovarajuće mehanizme kojima se osigurava da jamstvo o podrijetlu bude točno i pouzdano te u izvješću iz članka 10. stavka 1. iznose mjere poduzete radi osiguranja pouzdanosti sustava jamstva.

4. Programi za jamstva o podrijetlu sami po sebi ne podrazumijevaju pravo na povlastice iz nacionalnih mehanizama potpore.

5. Jamstvo o podrijetlu:

— navodi nižu kalorijsku vrijednost izvora goriva iz kojeg je električna energija proizvedena, navodi uporabu toplinske energije proizvedene zajedno s električnom energijom i konačno navodi datume i mjesta proizvodnje,

— navodi količinu električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije u skladu s Prilogom II. na koju se jamstvo odnosi,

— navodi uštede primarne energije obračunane u skladu s Prilogom III. na temelju usklađenih referentnih vrijednosti koje uspostavlja Komisija, kako se navodi u članku 4. stavku 1.

Države članice mogu uključiti dodatne podatke o jamstvu o podrijetlu.

6. Takva jamstva o podrijetlu, izdana u skladu sa stavkom 1., države članice trebale bi uzajamno priznati, isključivo kao dokaz elemenata iz stavka 5. Svako odbijanje priznavanja jamstva o podrijetlu kao takvog dokaza, posebno zbog razloga povezanih sa sprečavanjem prijevare, moraju se temeljiti na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima.

Kod odbijanja priznanja jamstva o podrijetlu, Komisija može obvezati na priznanje stranu koja ga odbija, posebno s obzirom na objektivne, transparentne i nediskriminirajuće kriterije na kojima se takvo priznanje temelji.

Članak 6.

Nacionalni potencijali za visokoučinkovitu kogeneraciju

1. Države članice provode analizu nacionalnog potencijala za primjenu visokoučinkovite kogeneracije, uključujući visokoučinkovitu mikrokogeneraciju.

2. Analiza:

— se temelji na dokumentiranim znanstvenim podacima i zadovoljava kriterije navedene u Prilogu IV.,

— identificira sve potencijale za potražnje korisne topline i energije za hlađenje, pogodne za primjenu visokoučinkovite kogeneracije, kao i dostupnost goriva i drugih izvora energije koji će se koristiti u kogeneraciji,

— obuhvaća zasebnu analizu prepreka koje mogu ometati ostvarivanje nacionalnog potencijala za visokoučinkovitu kogeneraciju. Ova analiza posebno razmatra prepreke koje se odnose na cijene i troškove te pristup gorivima, prepreke u vezi s pitanjima mrežnog sustava, prepreke u vezi s administrativnim postupcima i prepreke u vezi s izostankom internalizacije vanjskih troškova u cijenama energije.

3. Države članice ocjenjuju napredak ostvaren u povećanju udjela visokoučinkovite kogeneracije prvi put najkasnije 21. veljače 2007., a nakon toga svake četiri godine, na zahtjev Komisije najmanje šest mjeseci prije isteka roka.

Članak 7.

Programi potpore

1. Države članice osiguravaju da se potpora za kogeneraciju – sadašnje i buduće jedinice – temelji na potražnji korisne topline i na uštedama primarne energije, u svjetlu dostupnih mogućnosti smanjenja potražnje energije primjenom drugih ekonomski izvedivih ili za okoliš korisnih mjera poput drugih mjera energetske učinkovitosti.

2. Ne dovodeći u pitanje članke 87. i 88. Ugovora, Komisija ocjenjuje primjenu mehanizama potpore koji se koriste u državama članicama prema kojima proizvođač energije postupkom kogeneracije prima, na temelju propisa koje donose tijela javne vlasti, izravnu ili neizravnu potporu, koji za učinak mogu imati ograničenje trgovine.

Komisija razmatra doprinose li ti mehanizmi ostvarenju ciljeva utvrđenih u članku 6. i članku 174. stavku 1. Ugovora.

3. Komisija u izvješću iz članka 11. prikazuje dokumentiranu analizu iskustva stečenog u pogledu primjene i usporednog postojanja različitih mehanizama potpore iz stavka 2. ovog članka. Izvješće procjenjuje uspjeh, uključujući i troškovnu učinkovitost, sustava potpore u promicanju uporabe visokoučinkovite kogeneracije u skladu s nacionalnim potencijalima iz članka 6. Izvješće također ispituje u kojoj su mjeri programi potpore doprinijeli stvaranju stabilnih uvjeta za ulaganja u kogeneraciju.

Članak 8.

Pitanja u vezi s mrežnim sustavom električne energije i tarifama

1. S ciljem osiguranja prijenosa i distribucije električne energije proizvedene iz visokoučinkovite kogeneracije, primjenjuju se odredbe članka 7. stavaka 1., 2. i 5. Direktive 2001/77/EZ, kao i odgovarajuće odredbe Direktive 2003/54/EZ.

2. Dok proizvođač energije postupkom kogeneracije ne postane povlašten kupac prema nacionalnom zakonodavstvu u smislu članka 21. stavka 1. Direktive 2003/54/EZ, države članice trebale bi poduzeti potrebne mjere kako bi se osiguralo da su tarife otkupa električne energije za proizvodnju rezervne ili dodatne električne energije utvrđene na temelju objavljenih tarifa te uvjeta.

3. Podložno obavijesti Komisiji, države članice mogu osobito olakšati pristup mrežnom sustavu električne energije proizvedene iz visokoučinkovite kogeneracije iz malih i mikrokogeneracijskih jedinica.

Članak 9.

Administrativni postupci

1. Države članice ili nadležna tijela koja su države članice imenovale ocjenjuju postojeći zakonodavni i regulatorni okvir s obzirom na postupke odobrenja ili druge postupke utvrđene u članku 6. Direktive 2003/54/EZ, koji su primjenjivi na visokoučinkovite kogeneracijske jedinice.

Takva se ocjena radi s ciljem:

- poticanja projektiranja kogeneracijskih jedinica kako bi odgovarale ekonomski opravdanim potražnjama za proizvodnjom korisne topline i da se izbjegne proizvodnja toplinske energije u razmjerima većima od proizvodnje korisne topline;
- smanjenja regulatornih i neregulatornih prepreka povećanju kogeneracije;
- racionaliziranja i ubrzanja postupaka na odgovarajućoj administrativnoj razini; i
- osiguranja da su pravila objektivna, transparentna i nediskriminirajuća te da u potpunosti uvažavaju posebnosti različitih kogeneracijskih tehnologija.

2. Države članice, kada je to primjereno u kontekstu nacionalnog zakonodavstva, daju pregled postignutog stupnja, posebno u pogledu:

- koordinacije između različitih administrativnih tijela s obzirom na rokove, zaprimanje i obradu zahtjeva za odobrenje;
- izrade mogućih smjernica za aktivnosti iz stavka 1. i izvedivosti ubrzanog postupka planiranja za proizvođače energije postupkom kogeneracije; i
- određivanja tijela koja djeluju kao posrednici u sporovima između tijela odgovornih za izdavanje odobrenja i podnositelja zahtjeva za odobrenje.

Članak 10.

Izvješća država članica

1. Države članice najkasnije 21. veljače 2006. objavljuju izvješće s rezultatima analize i ocjena provedenih u skladu s člankom 5. stavkom 3., člankom 6. stavkom 1. i člankom 9. stavcima 1. i 2.

2. Države članice najkasnije 21. veljače 2007., a nakon toga svake četiri godine, na zahtjev Komisije najmanje šest mjeseci prije isteka roka, objavljuju izvješće s rezultatima ocjene iz članka 6. stavka 3.

3. Države članice, prvi put do kraja prosinca 2004. s podacima za 2003. godinu, a nakon toga jednom godišnje, Komisiji podnose statistiku o nacionalnoj proizvodnji električne i toplinske energije iz kogeneracije, u skladu s metodologijom navedenom u Prilogu II.

One također podnose godišnju statistiku o kogeneracijskim kapacitetima i gorivima koja se koriste za kogeneraciju. Države članice mogu također podnijeti statistiku o uštedama primarne energije koje se postižu primjenom kogeneracije, u skladu s metodologijom navedenom u Prilogu III.

Članak 11.

Izvješća Komisije

1. Na temelju izvješća podnesenih u skladu s člankom 10. Komisija ispituje primjenu ove Direktive te Europskom parlamentu i Vijeću, najkasnije 21. veljače 2008., a nakon toga svake četiri godine, podnosi izvješće o napretku o provedbi ove Direktive.

U izvješću se posebno:

- razmatra napredak učinjen u pogledu ostvarivanja nacionalnih potencijala za visokoučinkovitu kogeneraciju iz članka 6.;
- ocjenjuje u kojoj su mjeri pravila i postupci kojima se određuju okvirni uvjeti za kogeneraciju na unutarnjem tržištu energije utvrđeni na temelju objektivnih, transparentnih i nediskriminirajućih kriterija, uzimajući u obzir prednosti kogeneracije;

(c) ispituju iskustva stečena u pogledu primjene i usporednog postojanja različitih mehanizama potpore kogeneraciji;

(d) ispituju referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju na temelju sadašnjih tehnologija.

Uz izvješće, Komisija prema potrebi podnosi daljnje prijedloge Europskom parlamentu i Vijeću.

2. Prilikom ocjenjivanja napretka iz stavka 1. točke (a) Komisija razmatra u kojoj su mjeri nacionalni potencijali za visokoučinkovitu kogeneraciju iz stavka 6. ostvareni ili su predviđeni da budu ostvareni, uzimajući u obzir mjere i uvjete države članice, uključujući i klimatske uvjete, te učinke unutarnjeg tržišta energije i posljedice drugih inicijativa Zajednice kao što je Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavljanju sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ ⁽¹⁾.

Komisija prema potrebi podnosi daljnje prijedloge Europskom parlamentu i Vijeću, osobito s ciljem uspostave plana djelovanja za razvoj visokoučinkovite kogeneracije u Zajednici.

3. Prilikom ocjenjivanja mogućnosti daljnjeg usklađivanja metoda obračunavanja iz članka 4. stavka 1. Komisija razmatra učinak usporednog postojanja obračuna iz članka 12., Priloga II. i Priloga III. na unutarnje tržište energije, uzimajući također u obzir iskustva stečena u primjeni nacionalnih mehanizama potpore.

Komisija prema potrebi podnosi daljnje prijedloge Europskom parlamentu i Vijeću s ciljem daljnjeg usklađivanja metoda obračunavanja.

Članak 12.

Alternativni obračuni

1. Do kraja 2010. godine i podložno prethodnom odobrenju Komisije države članice mogu koristiti drukčije metode od onih predviđenih u Prilogu II. točki (b) kako bi od brojčanih podataka navedenih u izvješću oduzele moguću proizvodnju električne energije koja nije proizvedena postupkom kogeneracije. Međutim, za potrebe iz članka 5. stavka 1. i članka 10. stavka 3., količina električne energije iz kogeneracije utvrđuje se u skladu s Prilogom II.

2. Države članice mogu obračunavati uštede primarne energije iz proizvodnje toplinske, električne i mehaničke energije u skladu s Prilogom III. točkom (c), ne koristeći Prilog II. kako bi se isključili oni dijelovi toplinske i električne energije iz istog postupka koji nisu dobiveni kogeneracijom. Takva se proizvodnja može smatrati visokoučinkovitom kogeneracijom uz uvjet da zadovoljava kriterije učinkovitosti iz Priloga III. točke (a) i, za kogeneracijske jedinice električnog kapaciteta većeg od 25 MW, ako je cjelokupna učinkovitost iznad 70 %. Međutim, za izdavanje jamstva o podrijetlu i u statističke svrhe, utvrđivanje količine električne energije iz

kogeneracije dobivene takvom proizvodnjom obavlja se u skladu s Prilogom II.

3. Do kraja 2010. godine države članice mogu, koristeći alternativnu metodologiju, definirati kogeneraciju kao visokoučinkovitu kogeneraciju bez provjeravanja zadovoljava li kogeneracijska proizvodnja kriterije iz Priloga III. točke (a), ako se na nacionalnoj razini dokaže da kogeneracijska proizvodnja identificirana takvom alternativnom metodologijom obračuna u prosjeku zadovoljava kriterije iz Priloga III. točke (a). Ako se jamstvo o podrijetlu izdaje za takvu proizvodnju, tada učinkovitost kogeneracijske proizvodnje navedene u jamstvu ne premašuje granične vrijednosti kriterija iz Priloga III. točke (a), osim ako se obračunima u skladu s Prilogom III. dokaže drukčije. Međutim, za izdavanje jamstva o podrijetlu i u statističke svrhe, utvrđivanje količine električne energije iz kogeneracije dobivene takvom proizvodnjom obavlja se u skladu s Prilogom II.

Članak 13.

Preispitivanje

1. Granične vrijednosti koje se koriste za obračun električne energije iz kogeneracije iz Priloga II. točke (a) prilagođavaju se tehničkom napretku u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.

2. Granične vrijednosti koje se koriste za obračun učinkovitosti kogeneracijske proizvodnje i ušteda električne energije iz Priloga III. točke (a) prilagođavaju se tehničkom napretku u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.

3. Smjernice za određivanje omjera električne i toplinske energije iz Priloga II. točke (d) prilagođavaju se tehničkom napretku u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.

Članak 14.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor.

2. Kada se upućuje na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezina članka 8.

Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se kao razdoblje od tri mjeseca.

3. Odbor usvaja svoj poslovnik.

Članak 15.

Prenošenje

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije 21. veljače 2006. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

⁽¹⁾ SL L 275, 25.10.2003., str. 32.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Članak 16.

Izmjena Direktive 92/42/EEZ

U članku 3. stavku 1. Direktive 92/42/EEZ dodaje se sljedeća alineja:

„— kogeneracijske jedinice kako su definirane u Direktivi 2004/8/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o promicanju kogeneracije na temelju potražnje korisne topline na unutarnjem tržištu energije (*).

(*) SL L 52, 21.2.2004., str. 50.”

Članak 17.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 18.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. veljače 2004.

Za Europski parlament
Predsjednik
P. COX

Za Vijeće
Predsjednik
M. McDOWELL

PRILOG I.

Kogeneracijske tehnologije obuhvaćene ovom Direktivom

- (a) Plinske turbine kombiniranog ciklusa s iskorištavanjem otpadne topline
- (b) Protutlačne parne turbine
- (c) Kondenzacijske parne turbine s oduzimanjem pare
- (d) Plinske turbine s iskorištavanjem otpadne topline
- (e) Motor s unutarnjim izgaranjem
- (f) Mikroturbine
- (g) Stirlingovi motori
- (h) Gorivne ćelije
- (i) Parni strojevi
- (j) Organski Rankineovi procesi
- (k) Sve druge vrste tehnologije ili njihove kombinacije koje spadaju pod definiciju navedenu u članku 3. točki (a).

PRILOG II.

Obračun električne energije iz kogeneracije

Vrijednosti koje se koriste za obračun električne energije iz kogeneracije određuju se na temelju očekivanog ili stvarnog rada jedinice u uobičajenim pogonskim uvjetima. Kod mikrokogeneracijskih jedinica obračun se može temeljiti na potvrđenim vrijednostima.

- (a) Proizvodnja električne energije iz kogeneracije smatra se jednakom ukupnoj godišnjoj proizvodnji električne energije u jedinici mjereno na izlazu glavnih generatora;
- i. u kogeneracijskim jedinicama tipa (b), (d), (e), (f), (g) i (h) iz Priloga I., cjelokupne godišnje učinkovitosti koju utvrđuju države članice, na razini od najmanje 75 %; i
 - ii. u kogeneracijskim jedinicama tipa (a) i (c) iz Priloga I., cjelokupne godišnje učinkovitosti koju utvrđuju države članice, na razini od najmanje 80 %.
- (b) Kod kogeneracijskih jedinica cjelokupne godišnje učinkovitosti ispod vrijednosti iz točke (a) podtočke i. (kogeneracijske jedinice tipa (b), (d), (e), (f), (g) i (h) iz Priloga I.) ili cjelokupne godišnje učinkovitosti ispod vrijednosti iz točke (a) podtočke ii. (kogeneracijske jedinice tipa (a) i (c) iz Priloga I.), kogeneracija se obračunava u skladu sa sljedećom formulom:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

gdje je:

E_{CHP} količina električne energije iz kogeneracije

C omjer električne i toplinske energije

H_{CHP} količina korisne topline iz kogeneracije (obračunata u tu svrhu kao ukupna proizvodnja toplinske energije umanjena za svu toplinu proizvedenu u odvojenim kotlovima ili izravnim oduzimanjem pare iz parnoga generatora ispred turbine).

Obračun električne energije iz kogeneracije mora se temeljiti na stvarnom omjeru električne i toplinske energije. Ako nije poznat stvarni omjer električne i toplinske energije kogeneracijske jedinice, mogu se, posebno u statističke svrhe, koristiti sljedeće zadane vrijednosti za jedinice tipa (a), (b), (c), (d), i (e) iz Priloga I., uz uvjet da je obračunata kogeneracijska električna energija manja ili jednaka ukupnoj proizvodnji električne energije u jedinici:

Tip jedinice	Zadani omjer električne i toplinske energije, C
Kombinirani proces plinske i parne turbine	0,95
Protutlačne parne turbine	0,45
Kondenzacijske parne turbine s oduzimanjem pare	0,45
Plinske turbine s iskorištavanjem otpadne topline	0,55
Motor s unutarnjim izgaranjem	0,75

Ako države članice uvedu zadane vrijednosti za omjere električne i toplinske energije za jedinice tipa (f), (g), (h), (i), (j) i (k) iz Priloga I., takve se zadane vrijednosti objavljuju i o njima se obavješćuje Komisija.

- (c) Ako se udio energetskog sadržaja utrošenoga goriva u postupku kogeneracije povraća u kemikalijama i reciklira, taj se udio može oduzeti iz utrošenoga goriva prije izračunavanja cjelokupne učinkovitosti iz točaka (a) i (b).
- (d) Države članice mogu odrediti omjer električne i toplinske energije kao omjer između električne energije i korisne topline pri kogeneracijskom pogonu nižeg kapaciteta koristeći radne podatke određene jedinice.
- (e) U skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2., Komisija uspostavlja detaljne smjernice za provedbu i primjenu Priloga II., uključujući određivanje omjera električne i toplinske energije.
- (f) Države članice mogu u svrhu obračuna u skladu s točkama (a) i (b) koristiti razdoblja izvješćivanja različita od jednogodišnjih.

PRILOG III.

Metodologija utvrđivanja učinkovitosti postupka kogeneracije

Vrijednosti koje se koriste za obračun učinkovitosti kogeneracije i ušteda primarne energije određuju se na temelju očekivanog ili stvarnog rada jedinice u uobičajenim pogonskim uvjetima.

(a) *Visokoučinkovita kogeneracija*

Za potrebe ove Direktive visokoučinkovita kogeneracija zadovoljava sljedeće kriterije:

- kogeneracijska proizvodnja iz kogeneracijskih jedinica osigurava uštede primarne energije obračunane prema točki (b) od najmanje 10 % u odnosu na referentne vrijednosti za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije,
- proizvodnja iz malih i mikrokogeneracijskih jedinica koje osiguravaju uštede primarne energije može se ubrojiti u visokoučinkovitu kogeneraciju.

(b) *Obračun ušteda primarne energije*

Iznos ušteda primarne energije dobivenih iz kogeneracijske proizvodnje definirane u skladu s Prilogom II. obračunava se prema sljedećoj formuli:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H\eta}{Ref H\eta} + \frac{CHP E\eta}{Ref E\eta}} \right) \times 100 \%$$

gdje je:

- PES uštede primarne energije
- CHP H η toplinski učinak kogeneracijske proizvodnje, definiran kao godišnja proizvodnja korisne topline podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju zbroja korisne topline i električne energije iz kogeneracije.
- Ref H η referentna vrijednost učinkovitosti za odvojenu proizvodnju topline
- CHP E η učinak električne energije iz kogeneracijske proizvodnje, definiran kao godišnja električna energija iz kogeneracije podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju zbroja ukupne korisne topline i električne energije iz kogeneracije. Tamo gdje kogeneracijska jedinica proizvodi mehaničku energiju, godišnja električna energija iz kogeneracije može se povećati dodatnim elementom koji predstavlja iznos električne energije koji je jednak iznosu mehaničke energije. Ovaj dodatni element neće biti osnova za pravo na izdavanje jamstava o podrijetlu u skladu s člankom 5.
- Ref E η referentna vrijednost učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne energije.

(c) *Obračuni ušteda energije korištenjem alternativnog obračuna u skladu s člankom 12. stavkom 2.*

Ako se uštede primarne energije za postupak obračunavaju u skladu s člankom 12. stavkom 2., uštede primarne energije obračunavaju se koristeći formulu iz točke (b) ovog Priloga zamjenjujući:

„CHP H η ” s „H η ” i

„CHP E η ” s „E η ”,

gdje:

H η znači toplinski učinak postupka, definiran kao godišnja proizvodnja topline podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju zbroja topline i električne energije.

E η označava učinak električne energije postupka, definiran kao godišnja proizvodnja električne energije podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju zbroja topline i električne energije. Tamo gdje kogeneracijska jedinica proizvodi mehaničku energiju, godišnja električna energija iz kogeneracije može se povećati dodatnim elementom koji predstavlja iznos električne energije koji je jednak iznosu mehaničke energije. Ovaj dodatni element neće biti osnova za pravo na izdavanje jamstava o podrijetlu u skladu s člankom 5.

(d) *Države članice mogu u svrhu obračuna u skladu s točkama (b) i (c) ovog Priloga koristiti razdoblja izvješćivanja različita od jednogodišnjih.*

(e) Kod mikrokogeneracijskih jedinica obračun ušteda primarne energije može se temeljiti na potvrđenim podacima.

(f) *Referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije*

Načelima za određivanje referentnih vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije iz članka 4. stavka 1. i formule navedene u točki (b) ovog Priloga utvrđuje se pogonska učinkovitost odvojene proizvodnje toplinske i električne energije koja se namjerava zamijeniti kogeneracijom.

Referentne vrijednosti učinkovitosti obračunavaju se prema sljedećim načelima:

1. Za kogeneracijske jedinice prema definiciji iz članka 3., usporedba s odvojenom proizvodnjom električne energije temelji se na načelu usporedbe sličnih kategorija goriva.
2. Svaka kogeneracijska jedinica uspoređuje se s najdostupnijom i ekonomski najopravdanijom tehnologijom za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije na tržištu u godini izgradnje kogeneracijske jedinice.
3. Referentne vrijednosti učinkovitosti za kogeneracijske jedinice starije od 10 godina utvrđuju se prema referentnim vrijednostima jedinica starih 10 godina.
4. Referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne i toplinske energije odražavaju klimatske razlike među državama članicama.

PRILOG IV.

Kriteriji za analizu nacionalnih potencijala za visokoučinkovitu kogeneraciju

(a) Analiza nacionalnih potencijala iz članka 6. uzima u obzir:

- vrste goriva za koja je vjerojatno da će se koristiti za ostvarivanje potencijala kogeneracije, uzimajući posebno u obzir potencijale za povećanje korištenja obnovljivih izvora energije na nacionalnim tržištima toplinske energije putem kogeneracije,
- vrste kogeneracijskih tehnologija navedenih u Prilogu I. za koje je vjerojatno da će se koristiti za ostvarivanje nacionalnog potencijala,
- vrstu odvojene proizvodnje toplinske i električne energije ili, gdje je to moguće, mehaničke energije za koju je vjerojatno da će je zamijeniti visokoučinkovita kogeneracija,
- podjelu potencijala na modernizaciju postojećih i izgradnju novih kapaciteta.

(b) Analiza obuhvaća odgovarajuće mehanizme za procjenu troškovne učinkovitosti – u smislu ušteda primarne energije – povećanog udjela visokoučinkovite kogeneracije u nacionalnoj energetskej strukturi. U analizi troškovne učinkovitosti također se uzimaju u obzir nacionalne obveze preuzete u kontekstu obveza povezanih s klimatskim promjenama koje je Zajednica preuzela u skladu s Kyotskim protokolom uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime.

(c) Analiza nacionalnog potencijala kogeneracije određuje potencijale za razdoblja do 2010., 2015. odnosno 2020. godine te uključuje, gdje je to moguće, odgovarajuće procjene troškova za svako od tih razdoblja.
